

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kvædlinger eller Smaakvad

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 168. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1815_251-txt-shoot-idm5283.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Dette Liigvers er baade det første og det sidste af mine Kvad, som er optaget med stort og almindeligt Bifald, stor Priis har jeg derimod selv aldrig sat derpaa, og maatte ved hiint Bifald fristes til at vurdere det end lavere, dersom jeg ikke vidste, at det var Tidsomstændigheder og enkelte Udsagn af den almindelige 169Stemme der gjorde det saa velkomment. Naar jeg nu betragter og betænker det, da maa jeg tilstaae, at det som Skjaldekvad er ikke at foragte, at det levende afbilder de Forhaabninger mange med mig havde knyttet til Helten, og den mere Harmen end Sorg, der saa almindelig føldes, ja der ere dristige Blik ind i Fremtiden, som udentvivl ei skuffe, der ere Ord som have langt meer at betyde end jeg dengang tænkte, det er et begeistret Kvad, og Begeistringen var mindre for Christian August, hvis Bedrifter jo virkelig laae i det dunkle Fjerne, belyste af Haabets Stjerne, end for den kjække milde Drot der skulde forene og gjenføde Norden, og hvem det var blevet almindeligt at vente i Christian, ligesom siden i hans Navne. Naar jeg nu rolig betragter disse Forhaabninger, da kan jeg ingenlunde billige dem, thi de vidnede om at Øiet havde vendt sig fra Kongelinien, og at det ventede Frelsen ikke fra Gud i det Høie, men fra menneskelig Kraft og Kløgt, satte den, ei i indvortes, aandelig Gjenfødelse, men i udvortes Magt og Glimmer. Christian August var en kjæk, for sine Vaabenbrødre omhyggelig, jævn og folkelig Mand, men at han var en inderlig kjerlig og gudfrygtig Mand, derpaa kjender jeg intet Beviis, skjøndt heller intet paa det Modsatte. Det seer jeg derimod, at da han satte sig under Sverrigs Throne, da han ombyttede det danske Kongenavn med det svenske, Christennavnet med Kjæmpenavnet, 170da burde alle Forhaabninger om hans Gavnlighed for Norden forsvundet, og om hans Død er kun det at sige: voldttes den af Mennesker, da vee dem! men vist var hans Død gavnligere for Norden end hans Liv kunde blevet, Christian den Andens Brøde er visselig ved ham udsonet.